

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ
ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ.....516...../ລບ
 ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ...13...09...2020..

ດໍາລັດ

ວ່າດ້ວຍການຂ້າສັດ ແລະ ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ສະບັບເລກທີ 04/ສພຊ, ລົງວັນທີ 08 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ກົດໝາຍ ວ່າດ້ວຍການລ້ຽງສັດ ແລະ ການສັດຕະວະແພດ ສະບັບເລກທີ 08/ສພຊ, ລົງວັນທີ 11 ພະຈິກ 2016;
- ອີງຕາມ ໜັງສືສະເໜີ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ສະບັບເລກທີ 0543/ກປ, ລົງວັນທີ 13 ສິງຫາ 2020.

ລັດຖະບານ ອອກດໍາລັດ:

ໝວດທີ 1
ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະການ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ຕິດຕາມກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ເພື່ອຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ມີ ຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ ແລະ ເໝາະສົມສໍາລັບການບໍລິໂພກ ແນໃສ່ປົກປ້ອງ, ສົ່ງເສີມ ສຸຂະພາບຂອງຄົນ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ປະກອບສ່ວນ ເຂົ້າໃນການຄ້າປະກັນຄວາມໝັ້ນຄົງທາງດ້ານສະບຽງອາຫານ ແລະ ການຜະລິດເປັນສິນຄ້າ ຕາມທິດກະສິກໍາສີຂຽວ, ສະອາດ ແລະ ຍືນຍົງ.

ມາດຕາ 2 ການຂ້າສັດ ແລະ ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ການຂ້າສັດ ແມ່ນ ຂະບວນການເຮັດໃຫ້ສັດຕາຍແບບບໍ່ທໍລະມານ ຊຶ່ງເລີ່ມແຕ່ຂັ້ນຕອນການກະກຽມ ຢູ່ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຢ່ອຍ, ການຂົນສົ່ງສັດເຂົ້າໂຮງຂ້າສັດ, ວິທີການຂ້າ ແລະ ຄົວສັດ ເພື່ອໃຫ້ໄດ້ ຜະລິດຕະພັນສັດທີ່ ສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ເໝາະສົມສໍາລັບການບໍລິໂພກ.

ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແມ່ນ ຂະບວນການກວດກາດ້ານວິຊາການສັດຕະວະແພດ ຊຶ່ງເລີ່ມແຕ່ ການກວດກາຄວາມສະອາດຂອງໂຮງຂ້າສັດ, ການກວດກາສຸຂະພາບສັດກ່ອນຂ້າ, ກວດກາຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຂອງຜະລິດຕະພັນສັດຫຼັງການຂ້າສັດ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. **ສັດ** ໝາຍເຖິງ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້, ສັດປີກ ແລະ ສັດອື່ນ ຕາມທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ກຳນົດ;
2. **ໂຮງຂ້າສັດ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ແລະ ອາຄານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການ ຂ້າ, ຄົວສັດ ແລະ ການປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດຂັ້ນ ຕົ້ນ ທີ່ປອດໄພສຳລັບການບໍລິໂພກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ;
3. **ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ** ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ ແລະ ອາຄານ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ເຄື່ອງມື ແລະ ອຸປະກອນ ເພື່ອອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບການ ຂ້າ, ຄົວສັດ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນການ ຂ້າສັດ ທີ່ມີຈຳນວນຈຳກັດ;
4. **ສະຖານທີ່ພັກສັດກ່ອນຂ້າ** ໝາຍເຖິງ ບ່ອນກັກຂັງສັດກ່ອນນຳເຂົ້າຂ້າ ທີ່ກໍ່ສ້າງຂຶ້ນຢູ່ໃກ້ກັບ ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
5. **ຊີ້ນ** ໝາຍເຖິງ ຊີ້ນສົດ ແລະ ພາກສ່ວນຕ່າງໆຂອງສັດ ທີ່ກິນໄດ້ ຊຶ່ງໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ຮັບຮອງວ່າປອດໄພ ແລະ ເໝາະສົມ ສຳລັບການບໍລິໂພກ;
6. **ຊີ້ນສົດ** ໝາຍເຖິງ ຊີ້ນສັດ, ເຄື່ອງໃນ ທີ່ຍັງບໍ່ທັນໄດ້ຜ່ານຂະບວນການປຸງແຕ່ງ ຫຼື ຖະໜອມ ອາຫານ ລວມທັງ ຊີ້ນແຊ່ເຢັນ ແລະ ຊີ້ນທີ່ບັນຈຸໃນພາຊະນະທີ່ສາມາດຄົງສະພາບຂອງຊີ້ນ ຕາມ ທຳມະຊາດຂອງມັນ;
7. **ຊາກສັດ** ໝາຍເຖິງພາກສ່ວນທັງໝົດຮ່າງກາຍຂອງສັດ ທີ່ໄດ້ເອົາເລືອດ, ຂົນ ຫຼື ໜັງ, ຫົວ, ຕີນ, ຫາງ ແລະ ເຄື່ອງໃນອອກແລ້ວ ຊຶ່ງເໝາະສົມສຳລັບນຳໄປບໍລິໂພກ;
8. **ເຄື່ອງໃນ** ໝາຍເຖິງ ອະໄວຍະວະພາຍໃນ ຂອງສັດ ເປັນຕົ້ນ ຕັບ, ໄຕ, ໄຂ່ຫຼັງ, ຫົວໃຈ, ປອດ, ມ້າມ, ຫູອດລົມ, ທໍ່ອາຫານ, ກະເພາະ, ລຳໄສ້, ອະໄວຍະວະສືບພັນ;
9. **ຜະລິດຕະພັນສັດ** ໝາຍເຖິງ ຜົນຜະລິດ ທີ່ໄດ້ຈາກອະໄວຍະວະຂອງສັດ ເປັນຕົ້ນ ຊາກສັດ, ຊີ້ນ, ນົມ, ໄຂ່, ໜັງ, ເລືອດ, ເຄື່ອງໃນ, ໄຂ່ມັນ, ນ້ຳເຊື້ອ, ຕົວອ່ອນ, ຈຸລັງໄຂ່;
10. **ຜະລິດຕະພັນສຳຮອງຈາກສັດ** ໝາຍເຖິງ ຊີ້ນສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງສັດ ຊຶ່ງບໍ່ສາມາດນຳມາປຸງ ແຕ່ງເປັນອາຫານ ເປັນຕົ້ນ ເຂົ້າ, ກະດູກ, ຂົນ, ເລັບ ລວມທັງ ຜະລິດຕະພັນສັດຂັ້ນຕົ້ນ ທີ່ບໍ່ ເໝາະສົມສຳລັບການບໍລິໂພກ ຊຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນຈຸດປະສົງອື່ນ;
11. **ເຂດເບື້ອນ** ໝາຍເຖິງ ເຂດ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ຢູ່ໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຊຶ່ງປະກອບ ດ້ວຍຈຸດ ເຮັດໃຫ້ສັດສະຫຼົບ, ເອົາເລືອດອອກ, ລອກໜັງ, ລວກ ແລະ ຈຸດເອົາຂົນສັດອອກ;
12. **ເຂດສະອາດ** ໝາຍເຖິງ ເຂດ ຫຼື ສະຖານທີ່ ທີ່ຢູ່ໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຊຶ່ງ ປະກອບດ້ວຍຈຸດ ເອົາເຄື່ອງໃນອອກ, ລ້າງ ແລະ ຕັດແຕ່ງຊາກ, ແຍກປະເພດຊີ້ນ, ຫຸ້ມຫໍ່, ຕິດ ສະຫຼາກ ເກັບຮັກສາຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຈຸດສົ່ງຂຶ້ນລົດຂົນສົ່ງ;
13. **ລະບົບການຜະລິດທີ່ດີ** ໝາຍເຖິງ ລະບົບທີ່ສ້າງຂຶ້ນ ເພື່ອໃຫ້ເປັນມາດຕະຖານປະຕິບັດ ແນ ໃສ່ຮັບປະກັນຄຸນນະພາບຂອງຜະລິດຕະພັນ ໃຫ້ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານຄວາມປອດໄພທາງດ້ານ ອາຫານ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແລະ ອົງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກຳນົດ;
14. **ສັດຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ນຳໃຊ້ເປັນແນວພັນ** ໝາຍເຖິງ ສັດແນວພັນດີ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ໄດ້ຂຶ້ນທະບຽນໄວ້ໃຫ້ເປັນ ພໍ່ພັນ, ແມ່ພັນ ທີ່ຍັງສາມາດໃຫ້ຜົນຜະລິດ ຫຼື ເປັນສັດ ສະຫງວນພັນ;
15. **ການກວດກາສຸຂະພາບສັດກ່ອນຂ້າ** ໝາຍເຖິງ ການກວດກາຂອງພະນັກງານກວດກາອະ ນາໄມຊີ້ນ ຢູ່ບ່ອນພັກສັດກ່ອນຂ້າ ດ້ວຍການກວດກາເອກະສານ, ການສັງເກດເບິ່ງລັກສະນະ ພາຍນອກ, ການເຄື່ອນໄຫວ, ວັດແທກອຸນຫະພູມ ແລະ ຈັງຫວະການຫາຍໃຈ, ສຳພັດ, ຟັງ

ລວມທັງ ເກັບຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ ຮັບປະກັນໃຫ້ໄດ້ສັດທີ່ມີສຸຂະພາບສົມບູນແຂງແຮງ ເໝາະສໍາ ລັບນໍາເຂົ້າຂ້າ ເພື່ອການບໍລິໂພກ;

16. **ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນຫຼັງຂ້າ** ໝາຍເຖິງ ຂະບວນການກວດກາສະພາບ ແລະ ຮ່ອງ ຮອຍຕ່າງໆ ຂອງຊາກ ແລະ ເຄື່ອງໃນຫຼັງການຂ້າ ຊຶ່ງລວມເອົາ ຜົນຂອງການກວດກາກ່ອນຂ້າ, ການສັງເກດ, ການສໍາພັດ, ການດົມກິ່ນ, ການປາດຊາກ ແລະ ເຄື່ອງໃນຂອງສັດ ລວມທັງ ການ ເກັບຕົວຢ່າງໄປວິໄຈ ເພື່ອຢັ້ງຢືນເຖິງຄວາມປອດໄພ ແລະ ຄວາມເໝາະສົມ ສໍາລັບການບໍລິ ໂພກ;
17. **ສານເລັ່ງຊີ້ນແດງ** ໝາຍເຖິງ ສານໃນກຸ່ມ ເບຕາອາໂກນິສ ເປັນຢ່າປົນປົວໃນຄົນ ຊຶ່ງຜູ້ລ້ຽງ ສັດນໍາເອົາມາປະສົມລົງໃນອາຫານສັດ ເພື່ອເລັ່ງການຈະເລີນເຕີບໂຕຂອງສັດ, ເຮັດໃຫ້ການສະ ສົມໄຂມັນຢູ່ໃນຊີ້ນສັດຫຼຸດລົງ ແລະ ໃຫ້ໄດ້ຊີ້ນແດງເພີ່ມຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 4 ນະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ລັດ ເອົາໃຈໃສ່ຕໍ່ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ດ້ວຍການບໍາລຸງບຸກຄະລາກອນ, ຄົ້ນ ຄວ້າ, ທົດລອງ, ພັດທະນາ ແລະ ຖ່າຍທອດເຕັກນິກວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມ ຊີ້ນລວມທັງ ການກໍ່ສ້າງພື້ນຖານໂຄງລ່າງ, ວັດຖຸເຕັກນິກ ເພື່ອຮັບປະກັນວຽກງານດັ່ງກ່າວ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ລັດ ຊຸກຍູ້, ສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ລົງທຶນເຂົ້າ ໃນການດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ທີ່ມີຄຸນນະພາບ, ປອດໄພ, ໄດ້ມາດຕະຖານ, ມີປະສິດທິຜົນ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ ດ້ວຍການສະໜອງຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ, ເຕັກນິກວິຊາການ ແລະ ນະໂຍບາຍດ້ານພາສີ, ອາກອນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການ ດັ່ງນີ້:

1. ສອດຄ່ອງ ກັບ ນະໂຍບາຍ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ ແລະ ມາດຕະຖານເຕັກນິກທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
2. ຄຸ້ມຄອງຢ່າງລວມສູນ ແລະ ເປັນເອກະພາບ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
3. ຮັບປະກັນ ຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ ແລະ ບໍ່ສ້າງຜົນກະ ທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ;
4. ຮັບປະກັນ ຄວາມໂປ່ງໃສ, ຍຸຕິທໍາ ແລະ ສາມາດກວດສອບໄດ້;
5. ສອດຄ່ອງກັບສິນທິສັນຍາ ແລະ ສັນຍາສາກົນ ທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 6 ຂອບເຂດການນໍາໃຊ້

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ນໍາໃຊ້ສໍາລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ ເຄື່ອນໄຫວ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຢູ່ ສປປ ລາວ.

**ໝວດທີ 2
ການຂ້າສັດ**

ມາດຕາ 7 ສະຖານທີ່ຂ້າສັດ

ສະຖານທີ່ຂ້າສັດ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ໂຮງຂ້າສັດ;
2. ບ່ອນຂ້າສັດຢ່ອຍ;

- ສະຖານທີ່ຂ້າສັດອື່ນ ທີ່ຢູ່ໃນເຂດບໍ່ມີໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ເປັນທາງການ ຈາກອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມ ຊື່ນ. ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກຳນົດລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດຢູ່ສະຖານ ທີ່ດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 8 ຂະໜາດຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ຂະໜາດຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຖືກແບ່ງຕາມຄວາມອາດສາມາດຂອງການຂ້າສັດຕໍ່ ວັນ ໂດຍກຳນົດອອກເປັນ ສີ່ ຂະໜາດ ດັ່ງນີ້:

1. ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ສຳລັບຂ້າສັດ ປະເພດ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້ ຊຶ່ງລວມກັນບໍ່ເກີນ ຊາວ (20) ໂຕຕໍ່ວັນ, ສຳລັບຂ້າສັດປີກ ບໍ່ເກີນ ໜຶ່ງຮ້ອຍ (100) ໂຕຕໍ່ວັນ;
2. ໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດນ້ອຍ ສຳລັບຂ້າສັດ ປະເພດ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້ ຊຶ່ງລວມກັນມີ ຈຳນວນແຕ່ ຊາວເອັດ (21) ໂຕ ຫາ ຫົກສິບ (60) ໂຕຕໍ່ວັນ, ສຳລັບຂ້າສັດປີກ ແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍ ໜຶ່ງ (101) ໂຕ ຫາ ຫ້າຮ້ອຍ (500) ໂຕຕໍ່ວັນ;
3. ໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດກາງ ສຳລັບຂ້າສັດ ປະເພດ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້ ຊຶ່ງລວມກັນມີ ຈຳນວນແຕ່ຫົກສິບເອັດ (61) ໂຕ ຫາ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວ (120) ໂຕຕໍ່ວັນ, ສຳລັບຂ້າສັດປີກ ແຕ່ ຫ້າຮ້ອຍໜຶ່ງ (501) ໂຕ ຫາ ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍ (2500) ໂຕຕໍ່ວັນ;
4. ໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດໃຫຍ່ ສຳລັບຂ້າສັດ ປະເພດ ງົວ, ຄວາຍ, ໝູ, ແກະ, ແບ້ ຊຶ່ງລວມກັນມີ ຈຳນວນແຕ່ ໜຶ່ງຮ້ອຍຊາວເອັດ (121) ໂຕຕໍ່ວັນ ຂຶ້ນໄປ, ສຳລັບຂ້າສັດປີກ ແຕ່ ສອງພັນຫ້າຮ້ອຍ ໜຶ່ງ (2.501) ໂຕຕໍ່ວັນ ຂຶ້ນໄປ.

ມາດຕາ 9 ສະຖານທີ່ພັກສັດກ່ອນຂ້າ

ສະຖານທີ່ພັກສັດກ່ອນຂ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຕັ້ງຢູ່ໃກ້ກັບເຂດເບື້ອນຂອງອາຄານໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
2. ມີໂຄງສ້າງຄອກສັດ ທີ່ທົນທານ, ມີທາງຢ່າງບັງຄັບສັດ ທີ່ມີຫຼັງຄາຄຸມ, ມີປະຕູ, ມີຮົ່ວກັນທີ່ແຂງ ແກ່ນ ແລະ ມີບໍລິເວນຮັບສັດທີ່ເໝາະສົມ;
3. ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍ ສຳລັບ ພັກສັດ ແລະ ກວດກາສຸຂະພາບສັດກ່ອນຂ້າ;
4. ມີສະຖານທີ່ແຍກສັດເຈັບປ່ວຍ ແລະ ມີຮອງລະບາຍນ້ຳສະເພາະ ທີ່ບໍ່ໄຫຼຜ່ານຄອກພັກສັດ;
5. ມີລະບົບນ້ຳ ແລະ ອຸປະກອນໃຫ້ນ້ຳດື່ມທີ່ສະອາດ ແລະ ຮັບປະກັນ, ມີນ້ຳລ້າງຮ່າງກາຍສັດ ແລະ ຄອກສັດ ໃຫ້ສະອາດ, ມີອ່າງຂ້າເຊື້ອເກີບ;
6. ມີລະບົບລະບາຍນ້ຳເສຍທີ່ບໍ່ປົນກັບຮ່ອງລະບາຍນ້ຳຝົນ;
7. ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຢ່າງພຽງພໍ ເປັນຕົ້ນ ລະບົບລະບາຍອາກາດ, ລະບົບໃຫ້ແສງສະ ຫວ່າງ ແລະ ມີສະຖານທີ່ຈັດເກັບອາຈົມສັດ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອຢ່າງມີປະສິດທິພາບ;
8. ມີລະບົບບໍລິຫານຈັດການ ຕາມທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 10 ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ມາດຕະຖານ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພື້ນທີ່ພຽງພໍ, ບໍ່ສ້າງຜົນກະທົບຕໍ່ສິ່ງແວດລ້ອມ ແລະ ຕັ້ງຫ່າງຈາກວັດ, ໂບດ, ໂຮງໝໍ, ສຸກ ສາລາ, ຫໍພັກ, ສະຖານທີ່ລັດຖະການ, ສະຖານການສຶກສາ ຢ່າງໜ້ອຍ ຫ້າຮ້ອຍ (500) ແມັດ;
2. ມີ ຮົ່ວກັນ, ລະບົບລະບາຍນ້ຳ, ບ່ອນພັກສັດກ່ອນຂ້າ, ທາງເຂົ້າຂອງສັດມີຊີວິດ ແລະ ທາງອອກ ຂອງຊີ້ນສັດ, ລະບົບປ້ອງກັນພະຍາດສັດ ແລະ ບ່ອນເກັບສິ່ງເສດເຫຼືອ;

3. ມີອາຄານທີ່ໝັ້ນຄົງ, ແຂງແຮງ, ກຳນົດເຂດສະອາດ ແລະ ເຂດເປື້ອນ, ມີສິ່ງອຳນວຍຄວາມສະດວກຢ່າງພຽງພໍ;
4. ມີພື້ນທີ່ແຂງແກ່ນ, ຜິວລຽບກັນນໍ້າໄດ້, ມີຄວາມຄ້ອຍຊັນ, ຮອຍຕໍ່ລະຫວ່າງພື້ນກັບຝາ ແລະ ຮອຍຕໍ່ລະຫວ່າງຝາກັບເພດານ ເປັນມຸມໂຄ້ງ, ມີຝາດ້ານໃນທີ່ມີຜິວລຽບ, ຄວາມສູງຂອງເພດານບໍ່ຕໍ່າກວ່າ ສາມ ແມັດ;
5. ມີຫ້ອງຂ້າສັດ ທີ່ປະກອບດ້ວຍ ຈຸດຂ້າສັດ, ຄົວສັດ ແລະ ຕັດແຕ່ງຊາກສັດ, ແຍກຊີ້ນ, ບັນຈຸ ແລະ ເກັບຮັກສາ, ບ່ອນຮັບສິ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ລວມທັງ ບ່ອນຄົວເຄື່ອງໃນ ແລະ ບ່ອນເກັບມ້ຽນເຄື່ອງມືອຸປະກອນ;
6. ມີການປ້ອງກັນການລະບາດຂອງພະຍາດ, ການສຸຂານາໄມ ແລະ ການບໍລິຫານຈັດການ ຕາມທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 11 ການປ້ອງກັນການລະບາດຂອງພະຍາດ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ການປ້ອງກັນການລະບາດຂອງພະຍາດ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ໃຫ້ປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ບໍ່ນຳເອົາສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ຈາກແຫຼ່ງອື່ນ ເຂົ້າໄປໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ນອກຈາກສັດທີ່ນຳມາຂ້າ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ເປັນຜົນຜະລິດຂອງຕົນ;
2. ລ້າງ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ພາຫະນະຂົນສົ່ງສັດ ໃນບໍລິເວນທີ່ກຳນົດໄວ້;
3. ນຳສັດທີ່ມີສຸຂະພາບດີ ຫຼື ມາຈາກແຫຼ່ງທີ່ປອດເຊື້ອພະຍາດເຂົ້າມາຂ້າ;
4. ມີລະບົບ ດັກ, ກຳຈັດ ສັດທີ່ເປັນພາຫະຂອງພະຍາດ ເປັນຕົ້ນ ແມງໄມ້, ນົກ, ໝູ ແລະ ສັດມີພິດ. ໃນກໍລະນີຈຳເປັນນຳໃຊ້ສານເຄມີຂ້າແມງໄມ້ ຕ້ອງໃຊ້ຢ່າງປອດໄພ, ລະມັດລະວັງບໍ່ໃຫ້ປົນເປື້ອນກັບຜະລິດຕະພັນສັດ.

ມາດຕາ 12 ມາດຕະການສຸຂານາໄມບຸກຄົນ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ມາດຕະການສຸຂານາໄມບຸກຄົນ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ມີການກວດສຸຂະພາບພະນັກງານຂ້າສັດປະຈຳປີ;
2. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ບຸກຄົນ ທີ່ເປັນພະຍາດວັນນະໂລກ, ຕັບອັກເສບຕິດຕໍ່, ພະຍາດທາງເດີນຫາຍໃຈ, ເປັນພະຍາດຜິວໜັງຊ້ຳເຮື້ອ ຫຼື ເຈັບປ່ວຍ ເຂົ້າໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
3. ພະນັກງານຂ້າສັດ ຕ້ອງຕັດເລັບມື, ນຸ່ງເຄື່ອງກັນເປື້ອນ, ໃສ່ຖົງມື, ໃສ່ໝວກ, ໃສ່ຜ້າອັດປາກ, ໃສ່ເກີບໂບກ ທີ່ໄດ້ຜ່ານການຂ້າເຊື້ອແລ້ວ ກ່ອນທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫ້ອງຂ້າ ແລະ ຄົວສັດ;
4. ທຸກຄົນທີ່ຈະເຂົ້າໄປຫ້ອງຂ້າ ແລະ ຄົວສັດ ຕ້ອງລ້າງມືດ້ວຍສະບູ ແລະ ຂ້າເຊື້ອທຸກຄັ້ງ;
5. ແຂກມາຢ້ຽມຢາມ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດລະບຽບ ຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
6. ມີປື້ມບັນທຶກ ປະຫວັດການເຈັບປ່ວຍຂອງຜູ້ອອກແຮງງານ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ການຄຸ້ມຄອງຂອງຕົນ.

ມາດຕາ 13 ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ມາດຕະການສຸຂານາໄມ ໃນໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ອະນາໄມທຳຄວາມສະອາດ ຫ້ອງຂ້າ, ຫ້ອງຄົວສັດ ເປັນປະຈຳ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງການຂ້າສັດ;
2. ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ ເຄື່ອງມື, ອຸປະກອນ, ໂຕະ, ເລື້ອຍ, ພາຊະນະບັນຈຸ ແລະ ເຄື່ອງໃຊ້ຕ່າງໆ ພາຍໃນໂຮງຂ້າສັດ ລະຫວ່າງ ການຂ້າສັດ ແລະ ຫຼັງການຂ້າສັດ;
3. ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອພາຫະນະຂົນສົ່ງ ທີ່ໃຊ້ບັນທຸກຜະລິດຕະພັນສັດທຸກຄັ້ງ;
4. ນຳໃຊ້ສານເຄມີທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ໃຫ້ຖືກຕາມຄຳແນະນຳ ເພື່ອທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອ;

5. ມີສະຖານທີ່ເກັບສານເຄມີ ທີ່ຢູ່ຫ່າງຈາກຫ້ອງ ຂ້າ, ຄົວສັດ ແລະ ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາຊີ້ນສັດ ໂດຍມີການແຍກຊະນິດ ຫຼື ປະເພດສານເຄມີ ແລະ ມີການຕິດຄຳເຕືອນໃຫ້ຊັດເຈນ;
6. ມີການມັງຽນມັດ, ກຳຈັດຂີ້ເຫຍື້ອ ແລະ ສິ່ງເສດເຫຼືອທີ່ເໝາະສົມ ແລະ ຖືກຫຼັກອະນາໄມ;
7. ມີການຈັດການ ຫຼື ກຳຈັດທີ່ເໝາະສົມ ກັບສັດທີ່ຕິດພະຍາດ ຫຼື ຕາຍ;
8. ຕິດປ້າຍເຕືອນ ຫຼື ປ້າຍຫ້າມໃສ່ຈຸດທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ.

ມາດຕາ 14 ການຂົນສົ່ງສັດເພື່ອຂ້າ

ການຂົນສົ່ງສັດເພື່ອຂ້າ ຕ້ອງຄຳນຶງເຖິງຫຼັກການສະຫວັດດີການສັດທີ່ດີ ໂດຍປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ພາຫະນະຂົນສົ່ງ ຕ້ອງເປັນພາຫະນະຂົນສົ່ງສັດສະເພາະ ໂດຍມີຂະໜາດເໝາະສົມກັບຊະນິດ ແລະ ຈຳນວນສັດ, ອາກາດສາມາດໄຫຼວຽນສະດວກ ແລະ ບໍ່ມີຄວາມສ່ຽງທີ່ຈະເຮັດໃຫ້ສັດ ບາດເຈັບ, ທໍລະມານ, ຕິດເຊື້ອພະຍາດ ຫຼື ເຮັດໃຫ້ສິ່ງເສດເຫຼືອຕົກເຮ່ຍ ອອກຈາກພາຫະນະ;
2. ສັດທີ່ຈະມີການຂົນສົ່ງນຳໄປຂ້າ ຕ້ອງຖືກງົດອາຫານ ຢູ່ໃນໄລຍະເວລາທີ່ເໝາະສົມ;
3. ການຂົນສົ່ງສັດທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງມີເອກະສານການເຄື່ອນຍ້າຍສັດຢ່າງຄົບຖ້ວນ ແລະ ຕ້ອງມີການ ກວດກາສະພາບຂອງສັດ;
4. ກ່ອນນຳເອົາສັດເຂົ້າຂ້າ ຕ້ອງໄດ້ແຈ້ງຂໍ້ມູນກ່ຽວກັບສັດ ຕໍ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ ທີ່ຮັບຜິດ ຊອບ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຕາມແບບພິມ ທີ່ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 15 ການຮັບ ແລະ ພັກສັດ ຢູ່ບ່ອນພັກສັດກ່ອນຂ້າ

ການຮັບ ແລະ ພັກສັດ ຢູ່ບ່ອນພັກສັດກ່ອນຂ້າ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳພາຫະນະຂົນສົ່ງສັດ ຜ່ານອ່າງຂ້າເຊື້ອຕີນລົດ;
2. ນຳສັດລົງຈາກພາຫະນະ ດ້ວຍຄວາມລະມັດລະວັງ;
3. ນຳສັດໄປເຂົ້າຄອກພັກ, ອະນາໄມ, ສິດລ້າງຮ່າງກາຍສັດໃຫ້ສະອາດ;
4. ໃຫ້ສັດງົດອາຫານ ຕາມໄລຍະເວລາທີ່ກຳນົດ. ໃນກໍລະນີ ງົດອາຫານເກີນກຳນົດເວລາ ຕ້ອງໃຫ້ ສັດກິນອາຫານທີ່ມີຄຸນນະພາບດີ, ບໍ່ມີຢາຕ້ານເຊື້ອ, ສານເລັ່ງຊີ້ນແດງ ຫຼື ສານທີ່ເປັນພິດ;
5. ບໍ່ອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເອົາສັດອອກຈາກສະຖານທີ່ພັກສັດ ເວັ້ນເສຍແຕ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກພະ ນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ຮັບຜິດຊອບ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ.

ມາດຕາ 16 ການກວດກາສຸຂະພາບສັດກ່ອນຂ້າ

ກ່ອນຂ້າສັດທຸກຄັ້ງ ຕ້ອງກວດກາສຸຂະພາບສັດ ດ້ວຍພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ພາຍໃນກຳ ນົດເວລາ ຊາວສີ ຊົ່ວໂມງ ກ່ອນການຂ້າ ເປັນຕົ້ນ ກວດວັດແທກອຸນຫະພູມຮ່າງກາຍສັດ, ອາການ ແລະ ຮ່ອງ ຮອຍຂອງພະຍາດ.

ໃນກໍລະນີ ສົງໄສເກີດພະຍາດ, ຢູ່ໂຮງຂ້າສັດ, ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແລະ ດຳເນີນມາດຕະການຄວບຄຸມ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໃນກໍລະນີ ພົບສັດມີອາການຜິດປົກກະຕິ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ກັກສັດໄວ້ໃນສະຖານທີ່ແຍກປ່ຽວ;
 2. ຊອກຫາສາເຫດ ແລະ ປິ່ນປົວ;
 3. ເມື່ອສັດຫາຍດີເປັນປົກກະຕິ ແລະ ປອດໄພແລ້ວ ຈຶ່ງອະນຸຍາດໃຫ້ນຳເຂົ້າຂ້າ.
- ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍໃນການຕິດຕາມ ແລະ ປິ່ນປົວ ຕ້ອງແມ່ນເຈົ້າຂອງສັດ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບ.

ໃນກໍລະນີ ພົບສັດຖືພາ ຫຼື ສັດທີ່ໄດ້ລົງທະບຽນເປັນສັດສະຫງວນພັນ ບໍ່ໃຫ້ນໍາເຂົ້າຂ້າ ແລະ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມ ມາດຕະການ ແລະ ລະບຽບການ ທີ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ສົງໄສ ຫຼື ກວດພົບສັດ ທີ່ຈະນໍາເຂົ້າຂ້ານັ້ນ ເປັນພະຍາດສັດທີ່ຈໍາເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ໃຫ້ສັ່ງໂຈະການຂ້າສັດ, ປະຕິບັດມາດຕະການຂ້າທໍາລາຍ ແລະ ຄວບຄຸມພະຍາດ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການກໍານົດ ໂດຍແມ່ນເຈົ້າຂອງສັດຕ້ອງໄດ້ຮັບຜິດຊອບຕໍ່ຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດັ່ງກ່າວ.

ມາດຕາ 17 ສັດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບນໍາເຂົ້າຂ້າ

ສັດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສໍາລັບການນໍາເຂົ້າຂ້າ ແມ່ນສັດທີ່ສະແດງອາການ ຫຼື ເປັນພະຍາດ ເປັນຕົ້ນພະຍາດ ວັນນະໂຣກ, ພະຍາດໄຂ້ເລືອດດໍາ, ພະຍາດເຕົ້າໂຮມເລືອດ, ພະຍາດປາກເປື້ອຍລົງເລັບ, ພະຍາດວີ້, ພະຍາດແທ້ງຕິດຕໍ່, ພະຍາດຜິ້ງດັງອັກເສບຕິດຕໍ່, ພະຍາດບາດທະຍັກ, ພະຍາດໄຂ້ບວມ, ພະຍາດປານແດງໝູ, ພະຍາດອະຫິວາໝູອາຟຣິກາ, ອະຫິວາໝູ, ພະຍາດຫູກໍາໝູ, ໝູທີ່ມີອາການໄຂ້ສູງເກີນ ສີ່ສິບເອັດ ອົງສາເຊ, ງົວ, ຄວາຍ ທີ່ມີອາການໄຂ້ສູງເກີນ ສີ່ສິບຈຸດຫ້າ ອົງສາເຊ, ສັດມີອາການບວມທັງໂຕ, ສັດຈ່ອຍຜອມ ໜັງຕິດດູກ, ສັດເປັນແຜ ຫຼື ຕຸ່ມຝີ ທົ່ວໂຕ, ສັດທີ່ຫາກໍຮັບວັກຊີນ ບໍ່ເກີນ ຊາວເອັດ ວັນ, ສັດຖືພາມານ ຫຼື ສັດຫາກໍເກີດລູກໃໝ່. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ກໍານົດສັດທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການນໍາເຂົ້າຂ້າໃນແຕ່ລະໄລຍະ.

ມາດຕາ 18 ຂັ້ນຕອນການຂ້າສັດ

ຂັ້ນຕອນການຂ້າສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ເຮັດໃຫ້ສັດສະຫຼົບ ເປັນຕົ້ນ ຊ່ອດດ້ວຍໄຟຟ້າ, ຍິງດ້ວຍປືນຂ້າສັດສະເພາະ, ຮົມດ້ວຍອາຍແກັສ ຫຼື ຕີຈຸດສະຫຼົບ;
2. ກວດກາການຕອບສະໜອງຂອງສັດ ຫຼັງຈາກເຮັດໃຫ້ສັດສະຫຼົບ;
3. ເຈາະເອົາເລືອດອອກຈາກຮ່າງກາຍສັດ;
4. ເກັບ ແລະ ຮັກສາເລືອດໄວ້ໃນພາຊະນະທີ່ສະອາດ ແລະ ສະຖານທີ່ ທີ່ເໝາະສົມ;
5. ລ້າງບໍລິເວນຂ້າສັດໃຫ້ສະອາດ.

ມາດຕາ 19 ການຄົວສັດ

ການຄົວສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດ ຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ເໝາະສົມ ດັ່ງນີ້:

1. ເອົາຂົນອອກ ຫຼື ລອກໜັງ;
2. ຕັດຕີນ, ຕັດຫົວ;
3. ເອົາເຄື່ອງໃນອອກ;
4. ລ້າງຊາກ, ຜ່າຊາກ ຫຼື ຜ່າຊີກ;
5. ຄົວເຄື່ອງໃນ;
6. ແຍກຊີ້ນ.

ມາດຕາ 20 ການຍົກເວັ້ນການຂໍອະນຸຍາດຂ້າສັດ

ການຂ້າສັດທີ່ບໍ່ຈໍາເປັນຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດກ່ອນຂ້າ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ການຂ້າສັດ ເພື່ອບໍລິໂພກພາຍໃນຄອບຄົວ ເປັນຕົ້ນ ງານບຸນ, ງານດອງ;
2. ການຂ້າສັດ ທີ່ມີພຶດຕິກຳຮ້າຍ, ສັດແຫ່ທີ່ບໍ່ສາມາດຈັບມາຂ້າໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
3. ການຂ້າສັດ ເພື່ອການຄົ້ນຄວ້າວິໄຈທາງດ້ານວິຊາການ.

ການຂ້າສັດດັ່ງທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນ ຂໍ້ 1 ແລະ 2 ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານຊາບ ແລະ ດຳເນີນການ ຂ້າສັດ ໂດຍວິທີທີ່ຖືກຫຼັກສູດຂາດໄມ, ພ້ອມກັນນັ້ນກໍຕ້ອງ ເກັບມ້ຽນ, ກຳຈັດສິ່ງເສດເຫຼືອຈາກການຂ້າສັດ ບໍ່ ໃຫ້ມີຜົນກະທົບຕໍ່ສຸຂະພາບ, ສັງຄົມ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ.

ໝວດທີ 3

ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ມາດຕາ 21 ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຕ້ອງດຳເນີນໂດຍພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ທຸກຄັ້ງ.

ໃນກໍລະນີ ສົງໄສຊາກ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຊາກສັດ ຜິດປົກກະຕິ ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມ ຊີ້ນ ຕ້ອງກັກໄວ້ ພ້ອມທັງເກັບຕົວຢ່າງສົ່ງໄປວິໄຈ ແລະ ໃຫ້ເຮັດກາ ຫຼື ເຮັດເຄື່ອງໝາຍເຕືອນ.

ໃນກໍລະນີ ຫາກພົບຊາກ ຫຼື ພາກສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຊາກສັດ ບໍ່ປອດໄພສຳລັບການບໍລິໂພກ ຕ້ອງປະ ຕິບັດຕາມມາດຕະການ ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ຮັບການຢັ້ງຢືນວ່າ ພົບພະຍາດສັດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມມາດຕະການ ທີ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມາດຕາ 22 ການຢັ້ງຢືນຜົນການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ການຢັ້ງຢືນຜົນການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຕ້ອງປະຕິບັດ ດັ່ງນີ້:

1. ຈຳຕາມິນ ໃນກໍລະນີຢັ້ງຢືນວ່າຜ່ານ ເໝາະສົມສຳລັບການບໍລິໂພກ;
2. ຈຳຕາສາມຫຼ່ຽມ ໃນກໍລະນີຢັ້ງຢືນວ່າຜ່ານ ແຕ່ຕ້ອງປຸງແຕ່ງໃຫ້ສຸກ ກ່ອນນຳໄປບໍລິໂພກ;
3. ຈຳຕາສີ່ຫຼ່ຽມ ໃນກໍລະນີຢັ້ງຢືນວ່າບໍ່ຜ່ານ ຕ້ອງນຳໄປທຳລາຍຖິ້ມ.

ມາດຕາ 23 ຕາຈຳຊີ້ນ

ຕາຈຳຊີ້ນ ຕ້ອງມີ ຊະນິດ, ຂະໜາດ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະ ສີ ຕາມທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນການຢັ້ງຢືນການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຢ່າງເປັນເອກະພາບໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ.

ຕາຈຳຊີ້ນ ຕ້ອງປະກອບໃຫ້ສະເພາະພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກອົງ ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ.

ນ້ຳມືກທີ່ນຳໃຊ້ເພື່ອຈຳຊີ້ນນັ້ນ ຕ້ອງແມ່ນນ້ຳມືກສະເພາະ ທີ່ບໍ່ມີຜົນສະທ້ອນ ຕໍ່ຄຸນນະພາບຂອງຊີ້ນ, ບໍ່ມີກິ່ນ ແລະ ຕ້ອງບໍ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ສຸຂະພາບຂອງຜູ້ບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 24 ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບບໍລິໂພກ

ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບບໍລິໂພກ ມີ ດັ່ງນີ້:

1. ຈາກສັດຕາຍໂດຍບໍ່ຮູ້ສາເຫດ ຫຼື ເປັນພະຍາດລະບາດ;
2. ເປັນພະຍາດ ແລະ ພົບອາການ ຕາມທີ່ກຳນົດຢູ່ໃນມາດຕາ 17 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້;
3. ເປັນສີເຫຼືອງຍ້ອນພະຍາດບີຣິວ;
4. ມີອາການຊຶມເຊື້ອ ຫຼື ເລືອດເປັນພິດ;
5. ມີເມັດສານ ຫຼື ມີແມ່ກາຝາກຝັງຢູ່ທົ່ວໄປ;
6. ມີສີຊ້ຳ ຫຼື ມີເລືອດຄ້າງ;
7. ເປັນແຜ, ຝີ ຫຼື ຈຸດເນົາເປື້ອຍ;
8. ເປັນກ້ອນອັກເສບ ຫຼື ເປັນກະດັນແຂງ;
9. ມີກິ່ນປັດສະວະ ຫຼື ມີກິ່ນຢາ;

10. ບໍ່ສະອາດ, ບໍ່ສິດ ຫຼື ມີສິດຳເນົາເໝັນ.

ຖ້າພົບຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ກ່າວມາຂ້າງເທິງ ໃຫ້ທຳລາຍ ຫຼື ຈັດໃຫ້ເປັນຜະລິດຕະພັນສັດສຳຮອງ ທີ່ ບໍ່ເໝາະສົມສຳລັບບໍລິໂພກ ເພື່ອນຳໄປໃຊ້ປະໂຫຍດອື່ນ ແລ້ວແຕ່ລະກໍລະນີ ແຕ່ກ່ອນຈະນຳອອກຈາກໂຮງຂ້າ ສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕ້ອງໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ແລະ ສັດຕະວະແພດທີ່ ໄດ້ຮັບມອບໝາຍເສຍກ່ອນ.

ໝວດທີ 4

ການຕັດແຕ່ງຊາກ, ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ

ມາດຕາ 25 ການຕັດແຕ່ງຊາກ ແລະ ແຍກຊີ້ນ

ການຕັດແຕ່ງຊາກ ແລະ ແຍກຊີ້ນ ໃຫ້ປະຕິບັດຫຼັງການລ້າງຊາກ ຫຼື ຫຼັງການຫຼຸດອຸນຫະພູມຊາກແລ້ວ ໂດຍໃຫ້ຜູ້ຕັດແຕ່ງໃສ່ເຄື່ອງກັນເບື້ອນ ແລະ ປະຕິບັດຫຼັງການສຸຂານາໄມສ່ວນບຸກຄົນຢ່າງເຄັ່ງຄັດ.

ການຕັດແຕ່ງຊາກອຸ່ນ ຄວນເຮັດໃຫ້ສຳເລັດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສີ່ສິບຫ້າ ຫາ ເກົ້າສິບ(45-90) ນາທີ. ຖ້າເກີນໄລຍະເວລາດັ່ງກ່າວ ຕ້ອງນຳໄປເກັບໄວ້ໃນຫ້ອງເຢັນ ໂດຍໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຄູ່ມື ທີ່ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ.

ມິດ, ເຄື່ອງມື ຫຼື ອຸປະກອນທີ່ໃຊ້ໃນການຕັດແຕ່ງຊາກ ຫຼື ແຍກຊີ້ນ ລວມທັງ ພາຊະນະບັນຈຸ ຫຼື ຫຸ້ມ ທີ່ ຕ້ອງລ້າງທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງໃຊ້ງານ.

ມາດຕາ 26 ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ຜະລິດຕະພັນສັດ

ການເກັບຮັກສາ ແລະ ການປຸງແຕ່ງ ຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງຮັບປະກັນດ້ານຄວາມສະອາດ ແລະ ຄວາມປອດໄພຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ. ສະຖານທີ່ເກັບຮັກສາ ແລະ ປຸງແຕ່ງ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ ທີ່ ກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກຳນົດ. ຊາກສັດທີ່ຕ້ອງການຫຼຸດອຸນຫະພູມຊາກກ່ອນຈຳໜ່າຍ ຕ້ອງເກັບໄວ້ໃນ ຫ້ອງເຢັນທີ່ມີອຸນຫະພູມ ສູນ ຫາ ສີ່ ອົງສາເຊ ເປັນເວລາ ສິບແປດ ຫາ ຊາວສີ່ (18-24) ຊົ່ວໂມງ ແລະ ຕ້ອງ ໃຫ້ຈຸດໃຈກາງຂອງຊາກ ມີອຸນຫະພູມຢູ່ລະຫວ່າງ ສີ່ ຫາ ເຈັດ ອົງສາເຊ.

ມາດຕາ 27 ການບັນຈຸ, ຕິດສະຫຼາກ ແລະ ຫຸ້ມຫໍ່ ຜະລິດຕະພັນສັດ

ຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງບັນຈຸໄວ້ໃນພາຊະນະທີ່ ຮັບປະກັນໃໝ່, ສະອາດ, ປອດໄພ ແລະ ຕິດສະ ຫຼາກເປັນ ພາສາລາວ ແລະ ພາສາຕ່າງປະເທດ ທີ່ຊັດເຈນ ໂດຍຕ້ອງມີຂໍ້ມູນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊື່ຜະລິດຕະພັນ;
2. ລະຫັດຂອງຜະລິດຕະພັນ;
3. ເຄື່ອງໝາຍການຄ້າ;
4. ຊື່ ແລະ ທີ່ຢູ່ ຂອງໂຮງປຸງແຕ່ງ;
5. ນ້ຳໜັກ ຕາມລະບົບເມຕຣິກ;
6. ນ້ຳເບີຊຸດການຜະລິດ;
7. ວັນເດືອນປີ ຂ້າ ຫຼື ຜະລິດ ແລະ ວັນໝົດອາຍຸ;
8. ວິທີການເກັບຮັກສາ ແລະ ນຳໃຊ້.

ສິ່ງທຸ້ມຫໍ່ຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງບໍ່ສຶກຂາດ ເພື່ອບໍ່ໃຫ້ເກີດການປົນເປື້ອນ, ຖ້າເປັນຜະລິດຕະພັນຈຳ ນວນຫຼາຍທີ່ບໍ່ສາມາດຕິດສະຫຼາກໄດ້ ຕ້ອງມີເອກະສານກຳກັບທີ່ມີຂໍ້ມູນດັ່ງກ່າວຢ່າງຄົບຖ້ວນ.

ມາດຕາ 28 ການຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນສັດໄປຈຳໜ່າຍ

ການຂົນສົ່ງຜະລິດຕະພັນສັດໄປຈຳໜ່າຍ ຕ້ອງນຳໃຊ້ພາຫະນະຂົນສົ່ງທີ່ຮັບປະກັນ, ປ້ອງກັນບໍ່ໃຫ້ ຜະລິດຕະພັນສັດ ສຳພັດກັບ ລົມ, ຝົນ, ແສງແດດ ຫຼື ຜຸ່ນລະອອງ ພາຊະນະບັນຈຸ ຕ້ອງສະອາດ ແລະ ບໍ່ໃຫ້

ວາງຜະລິດຕະພັນສັດ ສຳພັດ ກັບພື້ນພາຫະນະໂດຍກົງ. ລົດຂົນສົ່ງຊັ້ນທີ່ມີລະບົບຄວາມເຢັນ ຕ້ອງຄວບຄຸມ ອຸນຫະພູມບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສີ່ ອົງສາເຊ. ພາຊະນະ, ອຸປະກອນ ແລະ ພາຫະນະ ສຳລັບການຂົນສົ່ງ ຕ້ອງມີການລ້າງ ທຳຄວາມສະອາດ ແລະ ຂ້າເຊື້ອທຸກຄັ້ງ ກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການຂົນສົ່ງ.

ມາດຕາ 29 ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ

ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງປະຕິບັດຕາມຫຼັກການສຸຂານາໄມ ດັ່ງນີ້:

1. ໂຕະວາງຂາຍ ຕ້ອງເຮັດດ້ວຍວັດຖຸທີ່ບໍ່ເຂົ້າໝັ້ງ ທຳຄວາມສະອາດໄດ້ງ່າຍ, ຄວາມສູງຂອງໂຕະ ຈາກພື້ນ ຢ່າງໜ້ອຍ ແປດສິບ (80) ຊັງຕີແມັດ ແລະ ຕ້ອງທຳຄວາມສະອາດທຸກຄັ້ງ ທັງກ່ອນ ແລະ ພາຍຫຼັງສຳເລັດການວາງຂາຍແລ້ວ;
2. ຜະລິດຕະພັນສັດທີ່ວາງຂາຍ ຕ້ອງມີໃບນຳສົ່ງຊັ້ນ ທີ່ອອກໂດຍພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ທີ່ຖືກແຕ່ງຕັ້ງ ໃຫ້ປະຈຳໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
3. ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ວາງຂາຍຢູ່ຕະຫຼາດ ຕ້ອງຫ້ອຍໄວ້ດ້ວຍຂໍເກາະທີ່ບໍ່ເຂົ້າໝັ້ງ. ໃນກໍລະນີ ວາງຂາຍຢູ່ເທິງໂຕະ ຕ້ອງວາງຊັ້ນ ແລະ ເຄື່ອງໃນ ບໍ່ໃຫ້ປົນກັນ ແລະ ໃຫ້ນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືເພື່ອປ້ອງ ກັນບໍ່ໃຫ້ແມງວັນ ຫຼື ສັດອື່ນ ທີ່ເປັນພາຫະຂອງພະຍາດສາມາດ ຕອມ ຫຼື ສຳພັດໄດ້;
4. ຜະລິດຕະພັນສັດທີ່ວາງຂາຍຢູ່ຮ້ານສັບພະສິນຄ້າ ຫຼື ຮ້ານຂາຍຊີ້ນສະເພາະ ຕ້ອງມີການຫຸ້ມຫໍ່ທີ່ ຖືກຕາມຫຼັກການສຸຂານາໄມ ແລະ ຕ້ອງຕິດສະຫຼາກທີ່ບົ່ງບອກເຖິງ ນ້ຳໜັກ, ລາຄາ, ວັນທີຫຸ້ມ ຫໍ່, ຊະນິດ, ປະເພດ ແລະ ແຫຼ່ງທີ່ມາຂອງຊີ້ນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ. ໃນກໍລະນີ ບ່ອນວາງຂາຍ ຢູ່ໃນຕູ້ແຊ່ແຂງ ຕ້ອງມີອຸນຫະພູມ ລົບຊາວ ອົງສາເຊ ຫຼື ຖ້າເປັນຕູ້ແກ້ວຕ້ອງຮັກສາອຸນຫະພູມ ລະຫວ່າງ ສູນ ຫາ ສີ່ ອົງສາເຊ;
5. ຜູ້ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ ຕ້ອງເປັນຜູ້ທີ່ມີສຸຂະພາບແຂງແຮງດີ ບໍ່ມີພະຍາດຕິດແປດ, ຮັກສາ ຄວາມສະອາດ, ໃສ່ຊຸດຂາຍຊີ້ນ, ຕັດເລັບ ແລະ ລ້າງມືທຸກຄັ້ງ ທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງ ການສຳພັດ ກັບຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ຫຼັງການເຂົ້າຫ້ອງນຳ.

ມາດຕາ 30 ສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ຕາຍຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ

ສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ຕາຍຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ອົງການປົກຄອງບ້ານ ເພື່ອກວດກາ ແລະ ບັນທຶກ, ຖ້າຫາກເຫັນວ່າ ສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ຕາຍຍ້ອນອຸປະຕິເຫດ ບໍ່ຕິດເຊື້ອ ຫຼື ບໍ່ມີອາການ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນ ມາດຕາ 17 ຂອງດຳລັດສະບັບນີ້ ກໍສາມາດຈຳໜ່າຍໄດ້.

ໝວດທີ 5

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ

ມາດຕາ 31 ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຕ້ອງຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມເອກະສານຄົບຊຸດ ຕໍ່ຂະແໜງການອຸດສາຫະກຳ ແລະ ການຄ້າ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ, ພາຍຫຼັງທີ່ໄດ້ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດແລ້ວ ຕ້ອງຂໍອະນຸ ຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ນຳຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 32 ເງື່ອນໄຂຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂ ດັ່ງນີ້:

1. ມີທີ່ດິນ, ທຶນ, ສຳນັກງານ, ສິ່ງປຸກສ້າງ, ວັດຖຸປະກອນ, ພາຫະນະຮັບໃຊ້;

2. ມີພະນັກງານ ຜູ້ຮັບຜິດຊອບຄວບຄຸມໂຮງຂ້າສັດ ທີ່ມີຄວາມຮູ້ລະດັບປະລິນຍາຕີ ກ່ຽວກັບ ການລ້ຽງສັດ, ການສັດຕະວະແພດ ແລະ ສາຂາອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ມີຜູ້ຂ້າສັດທີ່ຜ່ານການຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
4. ມີເງື່ອນໄຂອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຕາມການກຳນົດ ຂອງກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 33 ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດ

ເອກະສານປະກອບການຂໍອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ມີດັ່ງນີ້:

1. ໃບຄຳຮ້ອງ ຕາມແບບພິມ ທີ່ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ກຳນົດ;
2. ສຳເນົາ ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼື ປຶ້ມສຳມະໂນຄົວ, ສຳເນົາໜັງສືຜ່ານແດນ ຖ້າເປັນຄົນຕ່າງປະເທດ;
3. ສຳເນົາ ໃບທະບຽນວິສາຫະກິດ ຫຼື ໃບອະນຸຍາດການລົງທຶນ;
4. ບົດວິພາກເສດຖະກິດເຕັກນິກ ແລະ ບົດສຶກສາຄວາມເປັນໄປໄດ້;
5. ໃບຢັ້ງຢືນກຳມະສິດ ຫຼື ສັນຍາເຊົ່າທີ່ດິນ;
6. ໃບຢັ້ງຢືນສິ່ງແວດລ້ອມ ຈາກຂະແໜງການຊັບພະຍາກອນທຳມະຊາດ ແລະ ສິ່ງແວດລ້ອມ;
7. ໃບຢັ້ງຢືນແບບການກໍ່ສ້າງ ຈາກຂະແໜງການໂຍທາທິການ ແລະ ຂົນສົ່ງ;
8. ເອກະສານອື່ນທີ່ຈຳເປັນ ຕາມການຮຽກຮ້ອງຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້.

ມາດຕາ 34 ການອະນຸມັດໃຫ້ລົງມືກໍ່ສ້າງໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ

ພາຍຫຼັງໄດ້ຮັບສຳນວນເອກະສານຢ່າງຖືກຕ້ອງ, ຄົບຖ້ວນ ຕາມມາດຕາ 33 ແລະ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາສະຖານທີ່ຕົວຈິງແລ້ວ, ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ຈະອອກໃບອະນຸມັດລົງມືກໍ່ສ້າງໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂໍອະນຸຍາດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນ ລັດຖະການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

ລັດຖະມົນຕີກະຊວງກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ອອກໃບອະນຸມັດລົງມືກໍ່ສ້າງ ສຳລັບ ໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດນ້ອຍ ຂຶ້ນໄປ;

ເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ອອກໃບອະນຸມັດລົງມືກໍ່ສ້າງ ສຳລັບ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;

ໃນກໍລະນີທີ່ມີ ການຕໍ່ເຕີມ, ສ້າງເພີ່ມ ຫຼື ຂະຫຍາຍໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຂັ້ນຕອນ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດຳລັດສະບັບນີ້.

ມາດຕາ 35 ການລາຍງານຄວາມຄືບໜ້າຂອງການກໍ່ສ້າງ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸມັດໃຫ້ລົງມືກໍ່ສ້າງໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕ້ອງລາຍງານໃຫ້ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ຊາບ ຢ່າງໜ້ອຍ ສາມຄັ້ງ ດັ່ງນີ້:

1. ຄັ້ງທຳອິດ ເມື່ອຜູ້ຂໍອະນຸຍາດໄດ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງສຳເລັດ ສາມສິບ (30) ສ່ວນຮ້ອຍ;
2. ຄັ້ງທີສອງ ເມື່ອຜູ້ຂໍອະນຸຍາດໄດ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງສຳເລັດ ຫົກສິບ (60) ສ່ວນຮ້ອຍ;
3. ຄັ້ງສຸດທ້າຍ ເມື່ອຜູ້ຂໍອະນຸຍາດໄດ້ດຳເນີນການກໍ່ສ້າງສຳເລັດ ຮ້ອຍ (100) ສ່ວນຮ້ອຍ.

ມາດຕາ 36 ການອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຂ້າສັດ

ພາຍຫຼັງທີ່ມີການກວດກາ ການກໍ່ສ້າງ ໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ແລະ ຜ່ານໄລຍະທົດລອງແລ້ວ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ຕ້ອງອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຂໍອະນຸຍາດ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ຫ້າ ວັນລັດຖະການ ຕາມແຕ່ລະກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ອອກໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ສຳລັບ ໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດນ້ອຍຂຶ້ນໄປ;

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂຶ້ນແຂວງ ອອກໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ສໍາລັບບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ.

ມາດຕາ 37 ການນໍາໃຊ້ໃບອະນຸຍາດ

ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ສາມາດນໍາໃຊ້ເປັນເອກະສານສະແດງ ສໍາລັບ ການຈໍາໜ່າຍຊາກສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ຕົນເອງຜະລິດ ລວມທັງ ສາມາດນໍາໃຊ້ ສໍາລັບ ການນໍາເຂົ້າ ວັດຖຸປະກອນ ເພື່ອນໍາມາຂະຫຍາຍການກໍ່ສ້າງ ແລະ ດໍາເນີນການຂ້າສັດ ແຕ່ບໍ່ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ສໍາລັບ ການ ນໍາເຂົ້າສັດ, ຜະລິດຕະພັນສັດ ຫຼື ຄໍາຂາຍສັດທີ່ມີຊີວິດ.

ອາຍຸຂອງໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ສາມາດນໍາໃຊ້ໄດ້ ຊາວສີ່ ເດືອນ ນັບແຕ່ ມີອອກໃບອະນຸຍາດເປັນຕົ້ນໄປ.

ກ່ອນໃບອະນຸຍາດຈະໝົດອາຍຸ ສາມສິບ ວັນ ຜູ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ຕ້ອງຍື່ນຄໍາຮ້ອງເພື່ອຂໍຕໍ່ອາຍຸ ນໍາ ອົງການທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດ ຕາມແບບພິມທີ່ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ກໍານົດ. ການພິຈາລະນາ ຕໍ່ ຫຼື ບໍ່ ຕໍ່ໃບອະນຸຍາດ ຕ້ອງພິຈາລະນາບໍ່ໃຫ້ເກີນ ສິບຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໄດ້ຮັບຄໍາຮ້ອງ.

ໃນກໍລະນີ ທີ່ໃບອະນຸຍາດ ເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ ຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດ ຕ້ອງແຈ້ງຕໍ່ອົງການທີ່ ອອກໃບອະນຸຍາດໂດຍດ່ວນ ໂດຍໃຫ້ປະກອບເອກະສານຂໍຮັບໃບອະນຸຍາດຄືນໃໝ່ ພາຍໃນກໍານົດເວລາ ສິບ ຫ້າ ວັນ ນັບແຕ່ວັນທີ່ໃບອະນຸຍາດ ເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ ແລະ ໃຫ້ອົງການທີ່ຮັບຜິດຊອບ ອອກໃບ ອະນຸຍາດໃໝ່ໃຫ້ແກ່ຜູ້ແຈ້ງເສຍຫາຍ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ ບໍ່ເກີນ ສາມສິບ ວັນ.

ມາດຕາ 38 ສິດ ແລະ ພັນທະ ຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ

ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ມີ ສິດ ແລະ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ດໍາເນີນທຸລະກິດຂອງຕົນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການຢ່າງເຂັ້ມງວດ;
2. ຈັດຫາ ຜູ້ດໍາເນີນການ ແລະ ຜູ້ປະຕິບັດການ ເປັນພະນັກງານປະຈໍາ ຢູ່ໃນວິສາຫະກິດຂອງຕົນ ຕາມຈໍານວນ ແລະ ເງື່ອນໄຂ ທີ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ກໍານົດ;
3. ຕິດປ້າຍສະຖານທີ່ໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ໃນບ່ອນທີ່ເປີດເຜີຍ ແລະ ເປັນໄປຕາມ ລະບຽບການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແລະ ຂະແໜງການທີ່ກ່ຽວຂ້ອງກໍານົດ;
4. ສະແດງສໍາເນົາໃບແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ໃບປະກາດສະນິຍະບັດ ຫຼື ໃບຢັ້ງຢືນຜ່ານການຝຶກອົບຮົມຫຼັກສູດ ດ້ານວິຊາການ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໄວ້ຢູ່ບ່ອນເປີດເຜີຍ ເຫັນໄດ້ ງ່າຍ;
5. ໃຫ້ມີລະບົບຕິດຕາມ ກ່ຽວກັບ ການຜະລິດ ແລະ ເກັບຕົວຢ່າງ ຕາມລະບຽບການ ທີ່ອົງການຄຸ້ມ ຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ກໍານົດ;
6. ແຈ້ງຕໍ່ອົງການທີ່ອອກໃບອະນຸຍາດ ເພື່ອຂໍຕໍ່ອາຍຸ ຫຼື ຂໍອອກໃບອະນຸຍາດຄືນໃໝ່ ໃນກໍລະນີທີ່ ໃບອະນຸຍາດເສຍ ຫຼື ຖືກທໍາລາຍ;
7. ໃຫ້ການຮ່ວມມືກັບອົງການຈັດຕັ້ງຂອງລັດ ໃນກໍລະນີ ທີ່ມີການກວດກາຄຸນນະພາບ, ຄວາມ ປອດໄພ, ມາດຕະຖານໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນທີ່ເໝາະສົມ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມ ສໍາລັບການ ບໍລິໂພກ;
8. ສະໜອງຂໍ້ມູນການຜະລິດ ນັບທັງອໍານວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະ ນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ;
9. ເສຍຄ່າທໍານຽມ, ຄ່າບໍລິການດ້ານວິຊາການ ແລະ ພັນທະອື່ນ ຕາມກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ;
10. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ກໍານົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 39 ພັນທະ ຂອງຜູ້ດຳເນີນການຂ້າສັດ

ຜູ້ດຳເນີນການຂ້າສັດ ມີ ພັນທະ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັກສາຄວາມສະອາດ ຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ແລະ ສະຖານທີ່ຂ້າສັດ;
2. ເກັບຮັກສາ, ມອບຊາກ, ເຄື່ອງໃນ, ໜັງ, ຫົວ ຫຼື ອະໄວຍະວະອື່ນ ໃຫ້ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊື່ນ ເພື່ອເຮັດໜ້າທີ່ກວດກາອະນາໄມຊື່ນໃຫ້ສຳເລັດ ແລ້ວ ຈຶ່ງໃຫ້ເຄື່ອນຍ້າຍອອກຈາກໂຮງຂ້າ;
3. ເກັບຮັກສາ ແລະ ລາຍງານ ຫຼັກຖານທີ່ພົບພະຍາດ ຫຼື ຂໍ້ບົກຜ່ອງຂອງຊາກສັດ;
4. ແຈ້ງໃຫ້ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ ຊາບ ໃນກໍລະນີພົບລູກສັດອ່ອນໃນທ້ອງ;
5. ອຳນວຍຄວາມສະດວກ ສຳລັບ ການເຮັດກາໝາຍ, ການເກັບຮັກສາຊາກ ໃນກໍລະນີທີ່ມີການລໍຖ້າຜົນການກວດກາຄືນໃໝ່;
6. ທຳລາຍຊີ້ນສ່ວນໃດໜຶ່ງຂອງຊາກ ທີ່ເຫັນວ່າບໍ່ປອດໄພ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມ ສຳລັບບໍລິໂພກ;
7. ນຳໃຊ້ບັນດາເຄື່ອງໝາຍຕ່າງໆ ຕາມທີ່ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊື່ນ ກຳນົດ;
8. ສະໜອງຂໍ້ມູນການຜະລິດ ນັບທັງອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊື່ນ ແລະ ສັດຕະວະແພດ;
9. ປະຕິບັດພັນທະອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 40 ການຢຸດເຊົາ ແລະ ການໂອນກິດຈະການ

ຜູ້ໄດ້ຮັບໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ທີ່ມີຈຸດປະສົງຢຸດເຊົາກິດຈະການ ຕ້ອງແຈ້ງເປັນລາຍລັກອັກສອນ ຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊື່ນ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ສິບຫ້າ ວັນ ກ່ອນມີການຢຸດເຊົາກິດຈະການ. ສຳລັບ ການໂອນກິດຈະການໃຫ້ປະຕິບັດຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍວ່າດ້ວຍວິສາຫະກິດ.

ມາດຕາ 41 ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ

ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຈະຖືກໂຈະໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຕາມການສະເໜີຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ;
2. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດບໍ່ປະຕິບັດຕາມການກ່າວເຕືອນ ຂອງຂະແໜງການກະສິກຳ ແລະ ປ່າໄມ້ ກ່ຽວກັບ ການປັບປຸງການປະຕິບັດເງື່ອນໄຂ, ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ແລະ ຄຸນນະພາບຂອງການດຳເນີນທຸລະກິດ;
3. ດຳເນີນທຸລະກິດ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມການອະນຸຍາດ.

ການໂຈະການດຳເນີນທຸລະກິດ ກໍ່ເພື່ອໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດປັບປຸງແກ້ໄຂ ພາຍໃນກຳນົດເວລາ ເກົ້າສິບ ວັນ ແລະ ຕ້ອງແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຮັບຮູ້ຢ່າງເປັນລາຍລັກອັກສອນ.

ມາດຕາ 42 ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຈະຖືກຖອນ ໃນກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ບໍ່ປັບປຸງ ຫຼື ແກ້ໄຂ ຕາມເງື່ອນໄຂ ແລະ ເວລາ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນການແຈ້ງໂຈະ;
2. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ມີການກະທຳຜິດໃນເລື່ອງດຽວກັນພາຍໃນກຳນົດເວລາ ໜຶ່ງ ປີ;
3. ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຍົກເລີກກິດຈະການດ້ວຍຄວາມສະໝັກໃຈ.

ມາດຕາ 43 ການສະເໜີ ຫຼື ຂໍອຸທອນ ການໂຈະ ຫຼື ການຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ຖືກໂຈະ ຫຼື ຖອນ ການດຳເນີນທຸລະກິດກ່ຽວກັບການຂ້າສັດ ສາມາດ ສະເໜີ ຫຼື ຂໍອຸທອນຕໍ່ອົງການຂັ້ນເທິງຂອງອົງການທີ່ແຈ້ງໂຈະ ຫຼື ແຈ້ງຖອນ ເພື່ອພິຈາລະນາລົບລ້າງ ຖ້າຫາກສາມາດ ພິສູດໃຫ້ເຫັນວ່າຕົນໄດ້ປະຕິບັດຕາມເງື່ອນໄຂ ຫຼື ລະບຽບການຢ່າງຖືກຕ້ອງແລ້ວ ຫຼື ມີຂໍ້ມູນ ຫຼັກຖານທາງດ້ານວິທະຍາສາດ ທີ່ຍັງຍືນໄດ້ວ່າເຫດຜົນຂອງການແຈ້ງໂຈະ ຫຼື ແຈ້ງຖອນນັ້ນ ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມ ຄວາມເປັນຈິງ.

ມາດຕາ 44 ຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ

ຄຳທຳນຽມ ແລະ ຄຳບໍລິການ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມລັດຖະບັນຍັດຂອງປະທານປະເທດ ທີ່ປະກາດໃຊ້ ໃນ ແຕ່ລະໄລຍະ.

**ໝວດທີ 6
ຂໍ້ຫ້າມ**

ມາດຕາ 45 ຂໍ້ຫ້າມທົ່ວໄປ

ຫ້າມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະ ການຈັດຕັ້ງ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ກັກຂັງ, ບັນທຸກ, ຂົນສົ່ງສັດ ແບບທໍລະມານ ຫຼື ຂັດກັບຫຼັກການສະຫວັດດິການສັດ;
2. ຂ້າສັດ ແບບທໍລະມານ;
3. ຊີ້, ຂາຍ, ຂ້າ, ຄົວ ແລະ ບໍລິໂພກ ສັດ ທີ່ຕາຍຍ້ອນເກີດພະຍາດລະບາດ;
4. ຂ້າ ຫຼື ນຳໃຊ້ ຊາກສັດ ໂດຍບໍ່ໄດ້ລາຍງານ ຫຼື ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ຈຳໜ່າຍສັດທີ່ຕາຍຍ້ອນພະຍາດ, ກິນຢາເປື້ອ ຫຼື ສານເຄມີທີ່ເປັນອັນຕະລາຍຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ;
6. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 46 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ

ຫ້າມ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ກໍ່ສ້າງໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຢ່ອຍ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ດຳເນີນການຂ້າສັດຢູ່ໃນສະຖານທີ່ ທີ່ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
3. ນຳເອົາສັດ ເຂົ້າ ຫຼື ອອກຈາກ ບ່ອນພັກສັດກ່ອນຂ້າ, ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຢ່ອຍ ໂດຍບໍ່ ໄດ້ຜ່ານການກວດກາ ຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ;
4. ຂ້າ, ຄົວ ແລະ ຈຳໜ່າຍ ສັດເຫງົາ, ເຈັບ ຫຼື ຕາຍ ໂດຍບໍ່ຮູ້ສາເຫດ ຫຼື ສັດທີ່ເປັນພະຍາດລະບາດ;
5. ຂ້າສັດ ທີ່ບໍ່ທັນໝົດໄລຍະຂອງຢາ ຫຼື ສານຕົກຄ້າງ;
6. ຂ້າສັດຖືພາມານ ຫຼື ສັດຢູ່ໃນໄລຍະທີ່ນຳໃຊ້ເປັນແນວພັນ;
7. ຊຸກເຊື່ອງ, ປອມແປງເອກະສານ, ສັບປ່ຽນຫຼັກຖານ ຂອງ ສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ເປັນ ພະຍາດ ຫຼື ຜິດກົດໝາຍ ເພື່ອຜົນປະໂຫຍດຂອງຕົນ ທີ່ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ;
8. ຈຳໜ່າຍຊີ້ນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ບໍ່ຜ່ານການກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນທີ່ບໍ່ ເໝາະສົມ ສຳລັບບໍລິໂພກ;
9. ຂັດຂວາງ ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ;
10. ຂົນສົ່ງສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ແບບບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກສູດອະນາໄມ;

11. ອະນຸຍາດໃຫ້ຜູ້ທີ່ມີອາການເຈັບປ່ວຍ ຫຼື ເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່ ເຂົ້າເຮັດວຽກຢູ່ໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
12. ນຳໃຊ້ສານທີ່ເປັນອັນຕະລາຍ ຫຼື ສານທີ່ຕ້ອງຫ້າມ ປະສົມລົງໃນຊາກສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ;
13. ນຳໃຊ້ພາຊະນະບັນຈຸ ທີ່ເປັນພິດ ຫຼື ບໍ່ເໝາະສົມ ສຳລັບ ການຫຸ້ມຫໍ່ຊີ້ນສິດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ;
14. ໃຫ້ສິນບິນແກ່ພະນັກງານ;
15. ນາບຊຸ່, ໃຊ້ຄວາມຮຸນແຮງ ແລະ ວາຈາທີ່ບໍ່ເໝາະສົມ ຕໍ່ພະນັກງານ ຫຼື ເຈົ້າໜ້າທີ່;
16. ຂຶ້ນນັ່ງເທິງໂຕະທີ່ວາງຂາຍຊີ້ນ ສຳລັບ ຜູ້ປະກອບການຂາຍຊີ້ນສັດຢູ່ຕະຫຼາດ;
17. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 47 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບຜູ້ຂ້າສັດ

ຫ້າມ ຜູ້ຂ້າສັດ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ດຳເນີນການຂ້າສັດ ຖ້າຫາກຕົນເປັນພະຍາດຕິດຕໍ່;
2. ຂ້າສັດໂດຍບໍ່ໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນ ຫຼື ໃສ່ເຄື່ອງປ້ອງກັນບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມມາດຕະຖານ;
3. ຂ້າສັດໂດຍບໍ່ມີການອະນາໄມສ່ວນບຸກຄົນ ແລະ ບໍ່ປິດເຄື່ອງປະດັບ ກ່ອນເຂົ້າຂ້າສັດ;
4. ປ່ອຍໃຫ້ເຄື່ອງມືຂ້າສັດ ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນາໄມ ຂ້າເຊື້ອ ທັງກ່ອນ ແລະ ຫຼັງຂ້າ;
5. ເຮັດໃຫ້ສະຖານທີ່ຂ້າສັດເປີເບື້ອນຈາກສິ່ງອື່ນ ນອກຈາກຜະລິດຕະພັນສັດ;
6. ປ່ອຍໃຫ້ບໍລິເວນຂ້າສັດບໍ່ໄດ້ຮັບການທຳຄວາມສະອາດ;
7. ນຳເອົາຊີ້ນສ່ວນສັດຈາກແຫຼ່ງອື່ນເຂົ້າມາປ່ຽນແທນ;
8. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ຄຳແນະນຳຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ.

ມາດຕາ 48 ຂໍ້ຫ້າມ ສຳລັບພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ຫ້າມ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ແລະ ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ມີພຶດຕິກຳໃດໜຶ່ງ ດັ່ງນີ້:

1. ສວຍໃຊ້ສິດ, ໜ້າທີ່ ຕຳແໜ່ງ ຊຶ່ງກຳໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ;
2. ປະຕິບັດໜ້າທີ່ໂດຍຄວາມປະມາດ, ເມີນເສີຍ, ຂາດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ແລະ ຂາດຈັນຍາບັນ ຕໍ່ວິຊາຊີບຂອງຕົນ ຊຶ່ງກຳໃຫ້ເກີດຄວາມເສຍຫາຍແກ່ຜົນປະໂຫຍດຂອງລັດ, ລວມໝູ່ ແລະ ບຸກຄົນ;
3. ບິດເບືອນຄວາມຈິງ, ບິດບັງ, ເຊື່ອງອຳ ແລະ ປົກປ້ອງ ຫຼື ໃຫ້ຄວາມຮ່ວມມື ກັບຜູ້ກະທຳຜິດ;
4. ເປີດເຜີຍຄວາມລັບທາງລັດຖະການ ແລະ ຄວາມລັບຂອງຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
5. ກົດໜ່ວງຖ່ວງດຶງເອກະສານ, ປອມແປງເອກະສານ ຫຼື ອອກເອກະສານບໍ່ຖືກຕ້ອງ;
6. ຮັບສິນບິນ, ຮຽກເອົາຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການ ແລະ ນຳໃຊ້ລາຍຮັບວິຊາການທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການ;
7. ມີພຶດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ໝວດທີ 7

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ມາດຕາ 49 ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບໂດຍກົງ ແລະ ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ປະກອບດ້ວຍ:

1. ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ໂດຍແມ່ນ ກົມລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາທິການ;
2. ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ໂດຍແມ່ນ ຂະແໜງລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາທິການ;
3. ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ໂດຍແມ່ນ ໜ່ວຍງານລ້ຽງສັດ ແລະ ການປະມົງ ເປັນເສນາທິການ.

ມາດຕາ 50 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້ານະໂຍບາຍ ແລະ ນິຕິກຳ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ເພື່ອສະເໜີລັດຖະບານ ພິຈາລະນາ;
2. ຜັນຂະຫຍາຍນະໂຍບາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ກາຍເປັນແຜນການ, ແຜນງານ ແລະ ໂຄງການລະອຽດຂອງຕົນ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມ ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ;
4. ສ້າງ, ບຳລຸງ, ຍົກລະດັບ ແລະ ຝຶກອົບຮົມວິຊາການ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ແກ່ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແລະ ຜູ້ດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
5. ສ້າງ ແລະ ປັບປຸງ ມາດຕະຖານເຕັກນິກ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ, ການເກັບຮັກສາ, ການຂົນສົ່ງ, ການປຸງແຕ່ງ ຂັ້ນຕົ້ນ ແລະ ການຈຳໜ່າຍຊີ້ນສັດ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ;
6. ໃຫ້ທິດຊີ້ນຳ ທາງດ້ານວິຊາການ ຕໍ່ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ແລະ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
7. ອອກລະບຽບການສະເພາະ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ, ການກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ, ການຂົນສົ່ງ, ສຸຂານາໄມ ໃນການວາງຂາຍ, ການເກັບຮັກສາ, ການຫຸ້ມຫໍ່ ແລະ ການຈັດລະດັບ ຜະລິດຕະພັນສັດ;
8. ຄົ້ນຄວ້າ, ພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ທີ່ເປັນໂຮງຂ້າສັດຂະໜາດໃຫຍ່, ຂະໜາດກາງ ແລະ ໂຮງຂ້າສັດ ເພື່ອການສົ່ງອອກ ລວມທັງ ເອກະສານຢັ້ງຢືນ ສຳລັບ ການຮັບຮອງມາດຕະຖານສະຖານທີ່ປະກອບການຂ້າສັດ ແລະ ປຸງແຕ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ຕາມຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
9. ດຳເນີນການກວດກາ ຕິດຕາມຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ລວມທັງ ການນຳໃຊ້ມາດຕະການດ້ານບໍລິຫານ ແລະ ວິຊາການ ຕາມຂອບເຂດສິດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
10. ແຕ່ງຕັ້ງເຈົ້າໜ້າທີ່ກວດກາ ແລະ ຄະນະວິຊາການ ເພື່ອຊ່ວຍໃນການ ກວດກາ, ຕິດຕາມ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;

11. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
12. ພົວພັນຮ່ວມມື ປະສານສົມທົບກັບ ກະຊວງ, ອົງການ ທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
13. ສະຫຼຸບລາຍງານ ກ່ຽວກັບ ການຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ລັດຖະບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
14. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 51 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ

ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍ ພ້ອມທັງ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ, ລະບຽບການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກພາກສ່ວນເຂົ້າໃຈ ແລ້ວຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີເຈົ້າແຂວງ, ເຈົ້າຄອງນະຄອນຫຼວງ ພິຈາລະນາ ອອກຂໍ້ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນດໍາລັດສະບັບນີ້;
5. ເຂົ້າຮ່ວມກວດກາ ເພື່ອນໍາສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ ອອກໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານການຜະລິດທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
6. ບໍາລຸງ, ກໍ່ສ້າງ ແລະ ຍົກລະດັບບຸກຄະລາກອນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ທີ່ຢູ່ພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
7. ແຕ່ງຕັ້ງພະນັກງານ, ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ພາຍໃນຂອບເຂດແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ເພື່ອດໍາເນີນການກວດກາ, ຕິດຕາມ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ;
8. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
9. ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນຜົນ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຂອງ ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເມືອງ, ເທດສະບານ, ນະຄອນ;
10. ປະສານສົມທົບກັບ ພະແນກການ, ຫ້ອງການ ຂັ້ນແຂວງ, ຂັ້ນເມືອງ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຕໍ່ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ອົງການປົກຄອງ ແຂວງ, ນະຄອນຫຼວງ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
12. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 52 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ

ຫ້ອງການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນເມືອງ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;

2. ໂຄສະນາ, ເຜີຍແຜ່ ນະໂຍບາຍ, ແຜນຍຸດທະສາດ, ກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ, ຂໍ້ມູນ ຂ່າວສານ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ປະຊາຊົນ ແລະ ທຸກ ພາກສ່ວນ ຮັບຮູ້ ແລະ ເຂົ້າໃຈ;
3. ຄົ້ນຄວ້າ ແລະ ນໍາສະເໜີ ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ, ເຈົ້ານະຄອນ ພິຈາລະນາ ອອກຂໍ້ ຕົກລົງ, ຄໍາສັ່ງ, ຄໍາແນະນໍາ ແລະ ແຈ້ງການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມ ຊີ້ນ ໃຫ້ສອດຄ່ອງ ຕາມການມອບໝາຍຂອງກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ແລະ ຜັນຂະຫຍາຍ ຄໍາສັ່ງຂອງລັດຖະມົນຕີ;
4. ດໍາເນີນການຄຸ້ມຄອງ, ກໍາກັບ, ດູແລ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຢູ່ໃນ ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດເມືອງຂອງຕົນ ເພື່ອຮັບປະກັນຄວາມປອດ ໄພໃຫ້ແກ່ຜູ້ບໍລິໂພກ;
5. ເຂົ້າຮ່ວມ ການກວດກາ ເພື່ອພິຈາລະນາ ອອກ, ໂຈະ ຫຼື ຖອນ ໃບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ຂອງໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕາມການມອບໝາຍຂອງຂັ້ນເທິງ ຂອງຕົນ;
6. ເຂົ້າຮ່ວມ ກວດກາ ເພື່ອນໍາສະເໜີຂັ້ນເທິງ ພິຈາລະນາ ອອກໃບຢັ້ງຢືນມາດຕະຖານການຜະລິດ ທີ່ດີ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ດໍາເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
7. ຝຶກອົບຮົມ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດໍາເນີນທຸລະກິດ ແລະ ຊາວກະສິກອນ ທີ່ຢູ່ໃນຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
8. ສະເໜີພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຂັ້ນແຂວງ ພິຈາລະນາ ແຕ່ງຕັ້ງ ຫຼື ຍົກຍ້າຍ ພະນັກງານ, ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຂັ້ນເມືອງ;
9. ຮັບ ແລະ ພິຈາລະນາ ແກ້ໄຂຄໍາສະເໜີ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
10. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
11. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານ ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ໃຫ້ ແກ່ ພະແນກກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້, ເຈົ້າເມືອງ, ຫົວໜ້າເທດສະບານ ແລະ ເຈົ້ານະຄອນ ຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
12. ນໍາໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 53 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ

ຂະແໜງການອື່ນ ແລະ ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ປະສານສົມທົບ ກັບຂະແໜງ ການກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ຕາມພາລະບົດບາດ ແລະ ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ມີປະສິດທິພາບ ແລະ ປະສິດທິຜົນ.

ມາດຕາ 54 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ

ພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແມ່ນ ບຸກຄະລາກອນທີ່ ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານ ຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ແຕ່ງຕັ້ງໃຫ້ເປັນຜູ້ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ຊຶ່ງມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຕາມຂອບ ເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ ດັ່ງນີ້:

1. ປະຕິບັດຕາມຄໍາສັ່ງ, ແຈ້ງການ ແລະ ຄໍາແນະນໍາ ຢ່າງເປັນທາງການຂອງຂັ້ນເທິງ ກ່ຽວກັບ ການ ຄຸ້ມຄອງວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ;
2. ປະຕິບັດວຽກງານກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ, ສຸຂານາໄມໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ຕາມແຜນວຽກ ປະຈໍາເດືອນ, ປະຈໍາອາທິດ ແລະ ປະຈໍາວັນ ຂອງຕົນ ຕາມຫຼັກວິຊາການ;

3. ຝຶກອົບຮົມ ກ່ຽວກັບ ຫຼັກການສຸຂະນາໄມໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ ໃຫ້ແກ່ຜູ້ຊ່ວຍພະນັກງານກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ປະຈຳໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ, ພະນັກງານ ແລະ ກຳມະກອນ ໃຫ້ເຂົ້າໃຈ ແລະ ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
4. ກວດກາເອກະສານຂອງສັດທີ່ຈະນຳເຂົ້າມາຂ້າ ເຊັ່ນ: ໃບອະນຸຍາດເຄື່ອນຍ້າຍສັດ, ໃບຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດ, ໃບລາຍງານການນຳໃຊ້ຢາສັດຕະວະແພດ, ໃບທະບຽນພິມສັດ ແລະ ໜັງສືຊື່, ຂາຍສັດ;
5. ກວດກາສະຖານທີ່ກັກຂັງສັດ, ກວດ ແລະ ຢັ້ງຢືນສຸຂະພາບສັດກ່ອນຂ້າ;
6. ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ຫຼັງຂ້າສັດ, ຈຳກາ ແລະ ຢັ້ງຢືນສຸຂະລັກສະນະຂອງຜະລິດຕະພັນສັດ ຫຼັງຂ້າ, ເກັບຮັກສາ ແລະ ອອກໃບນຳສົ່ງຜະລິດຕະພັນສັດ ເພື່ອນຳໄປຈຳໜ່າຍ;
7. ເກັບຕົວຢ່າງສິ່ງກວດເປັນປົກກະຕິ ຫຼື ໃນກໍລະນີສົງໄສຕິດເຊື້ອພະຍາດ;
8. ຕິດຕາມ ກວດກາ ການຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ ຢູ່ຕາມທ້ອງຕະຫຼາດ ແລະ ຮ້ານຄ້າຕ່າງໆ;
9. ກັກ ຫຼື ຍຶດຊັ້ນ ແລະ ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ສົງໄສວ່າຕິດເຊື້ອພະຍາດລະບາດສັດ ຫຼື ບໍ່ໄດ້ຜ່ານການຢັ້ງຢືນຢ່າງຖືກຕ້ອງ ໃນນີ້ ລວມທັງ ຊັ້ນ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ມີການລັກລອບເຄື່ອນຍ້າຍເຂົ້າຕະຫຼາດສິດ ຫຼື ການຂາຍຊັ້ນເຄື່ອນທີ່;
10. ຕິດຕາມ ແລະ ປະເມີນ ການອະນາໄມ, ຂ້າເຊື້ອ ໂຮງຂ້າສັດ ແລະ ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
11. ສັ່ງໃຈຈະການຂ້າສັດ ໃນກໍລະນີກວດພົບເຊື້ອພະຍາດສັດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ;
12. ຕິດຕາມ, ກວດກາ ການທຳລາຍສັດ ຫຼື ຊາກສັດ ໃນກໍລະນີພົບເຊື້ອພະຍາດສັດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງ;
13. ສະເໜີຕໍ່ອົງການຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ສັ່ງປິດໂຮງຂ້າສັດ ໃນກໍລະນີກວດພົບເຊື້ອພະຍາດລະບາດສັດທີ່ຈຳເປັນຕ້ອງແຈ້ງຕາມລະບຽບການ;
14. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານ ຜົນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ ແລະ ລາຍງານສຸກເສີນ ໃນກໍລະນີພົບພະຍາດລະບາດຢູ່ໃນໂຮງຂ້າສັດ ຫຼື ບ່ອນຂ້າສັດຍ່ອຍ;
15. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະ ປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ກຳນົດໄວ້ໃນກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ.

ມາດຕາ 55 ເນື້ອໃນການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ ປະກອບມີເນື້ອໃນດັ່ງນີ້:

1. ການປະຕິບັດກົດໝາຍ ແລະ ລະບຽບການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ;
2. ການປະຕິບັດໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານ ແລະ ເຈົ້າໜ້າທີ່ສັດຕະວະແພດ;
3. ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ, ປຸງແຕ່ງ ແລະ ຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດຂັ້ນຕົ້ນຂອງຜູ້ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
4. ການສ້າງ ແລະ ປະຕິບັດແຜນການ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊັ້ນ.

ມາດຕາ 56 ຮູບການກວດກາ

ການກວດກາວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ມີ ສາມຮູບການ ດັ່ງນີ້:

1. ການກວດກາຕາມປົກກະຕິ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາທີ່ດຳເນີນໄປຕາມແຜນການຢ່າງເປັນປະຈຳ ແລະ ມີກຳນົດເວລາ ອັນແນ່ນອນ;
2. ການກວດກາໂດຍມີການແຈ້ງໃຫ້ຮູ້ລ່ວງໜ້າ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດການອກແຜນ ເມື່ອເຫັນວ່າມີ ຄວາມຈຳເປັນ ໂດຍແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ;
3. ການກວດກາແບບກະທັນຫັນ ຊຶ່ງແມ່ນ ການກວດກາໂດຍຮີບດ່ວນ ທີ່ບໍ່ໄດ້ແຈ້ງໃຫ້ເປົ້າໝາຍຖືກ ກວດກາຮູ້ລ່ວງໜ້າ.

ການກວດກາ ໃຫ້ປະຕິບັດຕາມກົດໝາຍຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ໝວດທີ 8

ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ ແລະ ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ມາດຕາ 57 ນະໂຍບາຍຕໍ່ຜູ້ມີຜົນງານ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ແລະ ພະນັກງານລັດ ທີ່ຮັບຜິດຊອບວຽກງານຄຸ້ມຄອງ ແລະ ກວດກາ ວຽກງານຂ້າສັດ ແລະ ກວດກາອະນາໄມຊີ້ນ ທີ່ມີຜົນງານດີເດັ່ນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບ ນີ້ ເປັນຕົ້ນ ການດຳເນີນທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ ໄດ້ຕາມມາດຕະຖານເຕັກນິກ, ມີຄຸນນະພາບ ແລະ ຄວາມປອດໄພ ຈະໄດ້ຮັບການຍ້ອງຍໍ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນ ຕາມລະບຽບການ.

ມາດຕາ 58 ມາດຕະການຕໍ່ຜູ້ລະເມີດ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຈະຖືກສຶກສາອົບຮົມ, ລົງວິໄນ, ປັບໃໝ, ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍທາງແພ່ງ ຫຼື ລົງໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

ມາດຕາ 59 ມາດຕະການສຶກສາອົບຮົມ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ທີ່ມີລັກສະນະເປົ່າ ຈະ ຖືກກ່າວເຕືອນ ແລະ ສຶກສາອົບຮົມ.

ມາດຕາ 60 ມາດຕະການທາງວິໄນ

ເຈົ້າໜ້າທີ່ ແລະ ພະນັກງານ-ລັດຖະກອນ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ເປັນຕົ້ນ ຂໍ້ຫ້າມ ຊຶ່ງບໍ່ເປັນການ ກະທຳຜິດທາງອາຍາ, ກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍ ແຕ່ບໍ່ຈົງໃຈລາຍງານ ຈະຖືກລົງວິໄນ ຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍພະນັກ ງານ-ລັດຖະກອນ.

ມາດຕາ 61 ມາດຕະການປັບໃໝ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດຳລັດສະບັບນີ້ ຈະຖືກປັບໃໝຕາມກໍລະນີ ດັ່ງນີ້:

1. ຊາວຫ້າ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ສຳລັບ ຜູ້ບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດດຳເນີນ ທຸລະກິດ ກ່ຽວກັບ ການຂ້າສັດ;
2. ຫົກສິບ ສ່ວນຮ້ອຍ ຂອງມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນສັດ ສຳລັບ ຜູ້ລັກລອບຈຳໜ່າຍຜະລິດຕະພັນສັດ;
3. ໜຶ່ງເທົ່າຂອງມູນຄ່າຜະລິດຕະພັນສັດ ສຳລັບ ການຈຳໜ່າຍສັດ ຫຼື ຜະລິດຕະພັນສັດ ທີ່ເປັນພະ ຍາດລະບາດ ຫຼື ສັດທີ່ບໍ່ປອດໄພຕໍ່ຜູ້ບໍລິໂພກ.

ມາດຕາ 62 ມາດຕະການທາງແພ່ງ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງ ທີ່ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງກໍ່ຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ຜົນປະໂຫຍດ ຂອງລັດ, ລວມໝູ່, ສັງຄົມ ຫຼື ບຸກຄົນອື່ນ ຕ້ອງໄດ້ໃຊ້ແທນຄ່າເສຍຫາຍຕາມທີ່ຕົນໄດ້ກໍ່ຂຶ້ນ.

ມາດຕາ 63 ມາດຕະການທາງອາຍາ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ທີ່ລະເມີດດໍາລັດສະບັບນີ້ ຊຶ່ງເປັນການກະທໍາຜິດທາງອາຍາ ຈະຖືກລົງໂທດ ຕາມປະມວນກົດໝາຍອາຍາ ແລະ ກົດໝາຍອື່ນ ທີ່ກໍານົດໂທດທາງອາຍາ ຕາມກໍລະນີ ເປົ່າ ຫຼື ໜັກ.

**ໝວດທີ 9
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ**

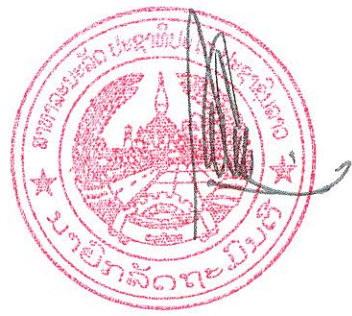
ມາດຕາ 64 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ກະຊວງກະສິກໍາ ແລະ ປ່າໄມ້ ເປັນເຈົ້າການໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດໍາລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ໄດ້ຮັບຜົນດີ. ກະຊວງ, ອົງການ, ອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແລະ ພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຈົ່ງຮັບຮູ້ ແລະ ປະຕິບັດ ດໍາລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 65 ຜົນສັກສິດ

ດໍາລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດພາຍຫຼັງລົງລາຍເຊັນ ແລະ ໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທ້າ ວັນ.

**ຕາງໜ້າ ລັດຖະບານ ແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ**

ທອງລຸນ ສີສຸລິດ